

Okrog nas Vzgajati delavce k samoupravljanju najvažnejša naloga sindikatov

Dogodke zadnjih dni je po svoji važnosti in aktualnosti nadkrilil OBISK MARSALA TITA V VELIKI BRITANIJ. Menda ga ni dogodka, o katerem bi svetovni tisk toliko poročal, kako prav o njem. Poleg navadnih ugotovitev, da gre za težnje po tesnejšem vsestranskem sodelovanju med Veliko Britanijo in Jugoslavijo, ocenjuje komentatorji vsega sveta londonske govore tudi kot nov delež skupni obrambi svobodoljubnih držav proti vsakršni agresiji v Evropi in v svetu ter kot en dokaz več, da se lahko države z različnimi družbenimi sistemi zblizujejo in prijateljsko sodelujejo na podlagi enakosti in medsebojnega spoštovanja. Skorajda vsi komentariji pa se strinjajo v tem, da bo bodoče britansko-jugoslovansko sodelovanje, četudi nima pisanih zagotovil — uradni predstavniki obeh držav niso podpisali nikake pogodbe — koristilo stvari miru in varnosti.

Toda ni odveč poudariti, da povezuje svetovni tisk uspeha pogajanja v Londonu z balkansko zvezo Jugoslavija-Grčija-Turčija, ki so jo pred tedni podpisali trije zunanji ministri v Ankaru. Oba primera namreč kažeta, kako pravilno je naše državno vodstvo ocenilo sedanji mednarodni položaj in se v tem duhu tudi ravna. Trojni sporazum na Balkanu je odprl oči tudi onim krogom na Zahodu, ki so v prizadevanjih Jugoslavije za pošteno mednarodno sodelovanje in za svetovni mir videli samo propagandni maneuver. Ti krogi še niso dovolj jasno domeli nepopisni pritisk kominformističnih držav na našo domovino. Sedaj, ko to nevarnost občutijo tudi ostale države, ki meje na deželo sovjetskega bloka, so take domneve odveč. Ravnanje jugoslovanske diplomacije zadnje leto jih je prepričalo, da gre za resno jugoslovansko hotenje, ki s svojim odločnim odporom agresivnim silam hkrati podpira tudi mirovni in protimperialistična prizadevanja vsega mirovljubnega sveta.

Obisk maršala Tita v Londonu pomeni zato tudi kronani uspeh jugoslovanske zunanje politike po prekinitvi z Moskvo. Ugled Jugoslavije se je med svetom samo še povečal. Svečane izjave vodilnih britanskih osebnosti, da je bila Jugoslavija v obeh vojnah na strani Velike Britanije in svobodoljubnega sveta pa dokazujejo načelnost jugoslovanske politike miru in mednarodne varnosti. Na to ne smejo pozabiti poražene imperialistične sile, ki dvigajo posebno v sosedni Italiji glave ter hočejo s pritiskom na zahodno, posebno ameriško in britansko javno mnenje, izsiliti nove ozemeljske koncesije v našo škodo.

PO VESTEH IZ TRSTA je anglo-ameriško vojaško sodišče obsodilo skupino kričarjev, ki so letos 8. marca hoteli s protijugoslovanskimi demonstracijami izzvati po tržaških ulicah nered in nemire. Ob tej priložnosti jim je »po nesreči« eksplodirala tudi bomba in ranila leno število najbolj razvnetih. Poizkus, da bi krivdo zvalili na pleča tržaških demokratičnih množic, češ da gre »za atentat«, je spodletel. Pač pa je policija med aretiranci in ranjenici ugotovila večje število mladincev iz Padove in Verone. Od tam so torej morali pripeljati kričarje, ker jih v Trstu niso mogli najti v zadostnem številu!

S tem dogodkom se je sprožil val protijugoslovanskih demonstracij. Pričakovali smo, da bodo ob peti obletnici tako imenovane trojne izjave, dne 20. t. m., dosegle svoj višek. Večdar se to ni zgodilo. V Rimu so slednjič spoznali, da taka protijugoslovanska kampanja ne more več »omehčati« nikogar in da je najbolje, da se profašističnih demonstracij, kakršne so bile lani na ta dan t. j. z razbijanjem šip, prevračanjem zavezniških vojaških avtomobilov in pretepanjem, otresejo. K temu je brez dvoma veliko pripomogel svečani sprejem maršala Tita v Londonu, kakor tudi dokaj vidna hladnost britanskih uradnih predstavnikov do razpohvanja tržaškega vprašanja v tem letu.

Prav bi bilo, če bi v Italiji pričeli resno misliti na enakopravno pogajanja z našo državo. Jasno pa je tudi, da bo moral imperialistični tisk, ki n. pr. te dni brani obsojene pretepače v

22. marca t. l. je imel okrajni sindikalni svet v Ptuj redno letno skupščino. Iz poročila predsedstva sveta, ki ga je dal tov. Potočnik, posnemamo sledeče glavne misli:

Leto 1952 je bilo leto velikih sprememb v našem družbenem življenju. Uspoštovati je treba samo spremembo ustavnega zakona, v delovanju sindikatov pa volitev skupščin okr. zavodov socialnega zavarovanja in volitve v zbor proizvajalcev, kar oboje predstavlja veliko poglobitev vsebine delavskega samoupravljanja. Tudi v času graditve socializma so potrebni delavski sindikati. Z ljudsko revolucijo si je delovno ljudstvo sicer priborilo oblast, toda s tem je prevzelo tudi obvezo in dolžnost, uveljaviti napredne družbene cilje v gospodarstvu, pravo, morali, prosveti itd., za kar pa je potrebno globoko in temeljito znanje. In najvažnejša naloga sindikatov je, vzgajati delavce, da bodo sposobni za tako delo. Prav zaradi tega je pomen sindikatov v naši državi bistveno drugačen od onega v stari državi, ko je sindikat povezoval delavce v borbi s protijugoslovanskimi interesi kapitalistov proti izkoriščanju in preganjanju delavcev, predvsem pa njihovih voditeljev.

Dvoletna praksa delavskega upravljanja podjetij predstavlja resno šolo v usposabljanju delavstva za izvajanje vodilne vloge v proizvodnji. Delavski sveti so v svojem delu naleteli na birokratizem in partikularizem, večkrat na samovoljo, pa tudi na kriminalni vodilni službenec, ki je za krajše ali daljše obdobje zavrnil ali prekinil vsako efikasnost delavskega samoupravljanja, ki je znal sindikalno organizacijo in delavski svet spremeniti v svoj privrsek. Vsi taki primeri, kolikor jih je bilo v okraju, kažejo istočasno na slabost sindikalne organizacije.

Tov. Potočnik je govoril na to o odpuščanju delavcev, higijensko-tehnični zaščiti dela, socialnem zavarovanju in odnosu privatnih delodajalcev do vajencev itd. Precejšen del poročila je posvetil organizacijski strukturi sindikatov v okraju,

njegovemu delu ter prizadevanju OS za ekonomsko vzgojo članstva. Poudaril je velik pomen prehoda Zavoda za socialno zavarovanje v samoupravo zavarovancev, kar pomeni veliko pridobitev, predstavlja pa tudi veliko skrb, da bi se dobro razvijal in čim boljše gospodaril. Predložil je navzočim trenutno gospodarsko stanje zavoda, ki s primanjkljajem 13.924.0000 din nikakor ni rožnato.

Skupščina je izvedla volitve članov plenuma. Izvoljeni so bili: Anton Potočnik, Truda Gajzer, dr. Lovro Lipič, Karel Jurkovič, Ivan Nahberger, Franc Voda, Mina Tušek, Stefa Pušnik, Ludvik Pernat. Vladimír Klinař, Maks Muršec, Jože Markoč, Slavko Džindžić, Alojz Lesjak, Elizabeta Zega, Jože Segula, Boris Lipovšek, Ivan Vidic, Stanko Rogina, Franc Vauda, Lojze Gajšek, Herman Gajzer, Franc Pintarič, Katica Stupan, Janez Arsenjuk.

V nadzorni odbor: Zofka Vidovič, Ivan Podlesnik, Hinko Levičnik, Franc Sprah in Ivan Granda.

Kongresa v Ljubljani se bodo udeležili sledeči izvoljeni tovariši: Anton Potočnik, Jože Segula, Jožica Fridl, Jože Lovrenčič, Ludvik Pernat, Karel Jurkovič in Truda Gajzer.

O diskusiji na skupščini bo mo poročali prihodnjič.

Nov delavski svet v tekstilni tovarni

Volitve v organe delavskega samoupravljanja so za delovne kolektive izredno važna naloga.

Med prvimi podjetji v ptujskem okraju se je v ponedeljek 23. t. m. sestala delovni kolektiv Tekstilne tovarne in barvarne ter izbral 15-članski delavski svet. Za volitve so pokazali čimani delovnega kolektiva izredno zanimanje, k čemer je nedvomno mnogo doprinesla razpisana anketa.

Pred volitvami so imeli delavci dva sestanka. Na kandidni listi je bilo 20 kandidatov,

po predsedniku delavskega sveta zahvalili za besede.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen tov. Martin Fridl, ki si je s svojim požrtvovalnim delom pridobil zaupanje kolektiva, posebno glede sodelovanja v delavskem samoupravljanju.

Mesto predsednika upravnega odbora so že drugi zaupali tov. Francu Zajšku ki se je na tem položaju uveljavil in obdržal zaupanje svojih sodelavcev.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Nov upravni odbor v Avtokaroseriji

V soboto, 21. t. m. je delovni kolektiv »Avtokaroserije in kolarstva« na Bregu pri Ptuj izvolil nov petčlanski upravni odbor. Kot gost je bil pri volitvi navzoč tov. Jože Tramšek, ki je imel kratek nagovor. Orisal je pomen podjetja in njegove osnovne naloge v razliko z večjimi podjetji. Dotaknil se je tudi vprašanja vajencev, ki jih je v podjetju 11 med 26 kvalificiranimi delavci. Razumljivo je, kot je dejal tov. Tramšek, da med tolikim številom kvalificiranih delavcev ne bi smelo priti do zanemarjanja vajeniških problemov. Delavci so odobrvali besede tov. Tramška in se mu

po predsedniku delavskega sveta zahvalili za besede.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen tov. Martin Fridl, ki si je s svojim požrtvovalnim delom pridobil zaupanje kolektiva, posebno glede sodelovanja v delavskem samoupravljanju.

Mesto predsednika upravnega odbora so že drugi zaupali tov. Francu Zajšku ki se je na tem položaju uveljavil in obdržal zaupanje svojih sodelavcev.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Med kmetovalci, kmetijsko zadruge in KDZ v Središču traja že dalj časa diskusija o zemljiščih bivše agrarne skupnosti, ki so bila v letu 1949 kot splošno ljudsko premoženje dodeljena kmetijskim delovnim zadrugam in izkoriščanje ter bi naj služila skupno z zemljo, ki bi jo vložili kmetje-zadruzniki za osnovo novega socialističnega kmetijskega obrata. Res je, da zemljišče v sklopu KDZ Središče ni dalo tistih gospodarskih koristi kot jih je dajalo, dokler je bilo v izkoriščanju agrarne skupnosti, razen tega je to povzročalo stalno negotovanje bivših lastnikov, katerih živino je bila dejansko prizadeta. Glede na splošne koristi je navedeno stanje uvideli tudi gospodarski svet OLO Ptuj ter določil komisijo z nalogo ugotoviti stanje ter dati primerna priporočila, da bi zemljišča bila izkoriščana najprimerneje glede na splošne koristi. Tudi KDZ v Središču je uvidela po svoji reorganizaciji nesmotrnost sedanjega stanja. Glede na vse to je bilo pričakovano, da se bodo stvari uredile, če bi KZ Središče sprejela KDZ kot svoj odsek. Toda to se ni zgodilo. KZ Središče odklanja sprejem KDZ kot enega svojih odsekov in tako se to vprašanje po tej strani ne da urediti.

Katere vinske sorte bomo razmnoževali v ptujskem okraju

Večletna opazovanja kvalitete in gospodarske vrednosti naših vin po posameznih sortah iz sortno čistih nasadov so pokazala novo smer za bodočo obnovo gorice. Za dosego višje vrednosti vin, ki ga ustvari trajno dobro mnenje pivcev in kaže tak proizvodni predel zaščititi, mora biti celotno vinogorje zasaženo z eno ali dveje- mu z dvema kvalitetnima sorta- ma. Mešani nasadi na posameznih gospodarstvih, ki predstavljajo trsni izbor sort vse Evrope, niso v stanju pridelati kvalitete svojega tipa vin, ker je sortiranje grozdja ob trgatvi, poznejše kletarjenje vin itd. vezano z visokimi stroški.

Da bo vinogradništvo v ptuj- skem okraju v stanju ustvariti posebni tip posameznih sort vin, na drugi strani pa dati na trži- šče posebni tip kvalitetnega mešanega vina, mora ustvariti predhodno vse predpogoje. Ker je obnova vinogradov za priče- la, četudi v malem obsegu, je prav, da pravočasno vemo, ka-

tere sorte trsa bomo pridelali v trsnicah in o katerih bomo razpravljali, preden se odločimo za najboljšo vrsto, ki v neke prilike spada.

Vinogradništvo ima v glav- nem samo eno nalogo. Zasadi- ti močnorodne, vsaj 40 let traja- joče gorice, ki dajo najkvalitet- nejše vino, s katerim bomo konkurenčni na vseh tržiščih, tudi na onih z nizkimi cenami. Če dosežemo to, smo rešili de- lovnega človeka v goricah, v tovarni in v pisarni.

Pri obnovi se morajo določiti za neko sorto grozdja vsa go- spodarstva nekega vinskega vrha in ustvariti en tip vina, nikakor pa več vrst tipov vin posamezne sorte ali več sort vin. Posamezna deljena mne- nja in neko ljubiteljsvo sorte ne sme priti nikjer do veljave.

Zaradi ustaljenega sortimen- ta, ki je sprejet in se uvaja v prakso, je obvezen za vse trsni- čarje in vinogradnike pri bodoči obnovi v okraju Ptuj. Trsni iz- bor predvideva glavne sorte v

količini 80 % in 20 % postran- skih sort.

Glavne sorte za Haloze so: muškati silvanec, laški rizling, šipon, renski rizling.

Glavne sorte za obronke Ha- loz so: laški rizling, zeleni sil- vanec, muškati silvanec.

Glavne sorte za predel Slov. gorice: laški rizling, muškati silvanec, rizvanec (Müller Thur- gau).

Postranske sorte:

za Haloze: beli burgundec, riz- vanec, muškati;

za obronke Haloze: rizvanec; za predel Slov. gorice: šipon, Neuburgovec.

Poleg postranskih sort se bo sadilo 2—5% sorte za zobjanje: žlahtina, muškati Ottonel, muškati Matthias, muškati Ham- burg, Italia. Navedenim sortam grozdja za zobjanje bo odmerje- na večja površina kot smo to delali do sedaj, ker je vedno večje povpraševanje po svežem grozdju zaradi padanja pridel- kov sadja.

V legah in gospodarstvih, kjer ne pridelamo grozdja za prodajo oziroma za stiskanje v vinski mošt za prodajo, temveč le za potrebe lastnega gospodarstva, dovoljuje trsni izbor sajenje lo- kalne sorte ranfol. Ta masovna sorta bo dovoljena le v izjem- nih primerih in v malih odstot- kih razmerja napram drugim sortam. Nasadi ranfola zavzema- juče mesto, kjer se je svoj čas širila šmarnica in ostale samo- rodnice, ki nimajo mesta v vi- nogradništvu.

Priporočljive ameriške podla- ge so naslednje: berlandieri 5 BB in 8 B, Göthe 9, montikola, riparia portalis, 3309.

Novi trsni izbor, ki je že v veljavi, daje komisijam Sveta za vinogradništvo pri KZ važen pripomoček pri določanju sort za posamezne primere. NF

V teh bremenih so milijarde

ZANIMIV PREDLOG K PROBLEMU SOCIALNEGA ZAVAROVANJA

Finančno stanje narekuje Za- vodno za socialno zavarovanje skrajno steno.

»Znižati izdatke — ne da bi bili zavarovanci prikrajšani« — pod tem naslovom je »Večer« v št. 68 z dne 21. marca objavil članek, iz katerega je razvidno, da je v zveznem družbenem planu predvidenih 71 milijard dinarjev izdatkov za socialno zavarovanje. Od tega odpade 13,162 milijard din na sloven- ski del družbenega plana. Za potrebe republiškega zavoda za socialno zavarovanje je za leto predvideno nad 11 milijard 300 milijonov dinarjev in od tega samo za otroške doklade skoraj 6 milijard dinarjev. Po mnenju vodilnih organov republiškega zavoda pa tudi te ogromne vsote ne bodo zadostovale.

Dalje piše: »Ker bi naše go- spodarstvo težko preneslo zviša- nje prispevkov za socialno za- varovanje, bo treba najti način, kako bi se znižali izdatki, ne da bi bili zavarovanci prikrajšani pri zdravljenju in raznih dajta- vah.«

Nato stavi vprašanje, kako kriti 57 milj. dinarjev pri- manjkljaja za kritje izdatkov (zdravila, zdravljenje, terapevt- ski pripomočki, oskrbnine, po- rodniške dajatve, oskrbnine brezposelnim itd.) na razpolgo 424.639.000 din. izdatkov pa bo skoraj za 57 milijonov dinarjev več.

Vsak uviden zavarovavec bo priznal, da je danes v našem gospodarstvu vprašanje so- zavarovanja vse prej kot ročno. Na njegovih ramenih so po mo- jem mnenju tri težka bremena: časovno nezaposleni, namišljene bolezni in alkohol.

Od časovno nezaposlenih je dvojna izguba: prvič ni od teh tempevka kakor od zaposlenih temveč nasprotno, celo njim je treba plačevati ogromne vsote. Zato bi bilo treba najti način, da se jih zaposli; drugi povzro-

ča mnogo škode soc. zavarova- nju alkohol, ki kljub temu, da navadno ne povzroči večje ne- zgode, povzroča redno krajša obolenja, oz. del nezmožnost za nekaj dni ali več.

Ali se tu ne da pomagati? Ker povzroča alkohol občutno škodo soc. zavarovanju, naj v soc. zavarovanje tudi prispeva. Recimo 10 din po litru vina in 30 din po litru žganja. Kdor bo umerjeno pil, mu znesek ne bo delal težav. Kdor pa pije pre- komerno, naj prekomerno tudi prispeva.

In tretjič. Če zdravnik ugotovi, da bolezen zavarovanca iz- haja iz prekomernega uživanja alkohola, se mu naj za prvih 14 dni izplača le 50-odstotna oskrb- nina, ker si je vendar nakopal bolezen samovoljno.

V teh premenih so milijarde.

Alojz Cestnik

»SVEJK« NA ODRU V ORMO- ŽU IN VEL. NEDELJI

Kakor smo zvedeli se je dram- ska sekcija ptujске »Svobode« izkazala z »Dobrim vojakom Svejkom« v soboto, dne 21. t. m. v Ormožu, naslednji dan pa pri Veliki Nedelji. Vsi prostori so bili povsod polno zasedeni in je občinstvo z burnim aplavzom izrazilo svoje zadovoljstvo. -o.

IZBRAN JE PROSTOR ZA DVORANO

V torek, 24. t. m., so se sestali v Ptuj pristojni faktorji za re- šitev vprašanja, kdaj in kje naj se v Ptuj zgradi velika dvora- na iz sredstev za kulturni dom »Jože Lacko«. Po krajšem po- svetovanju in ogledu stavbišča so se sporazumeli, da bo stala dvorana na lepem prostoru po- rušene kasarne v Lackovi ulici, do katere bo dostop iz Lackove, Trstenjakove, Miklošičeve ulice in Titovega trga.

Tudi letos bodo v ptujskem okraju mladinski dnevi

Na svoji zadnji seji je okraj- ni mladinski plenum razpravljal o raznih oblikah in načinih dela, ki so se do sedaj pokazali bolj ali manj uspešni pri aktiv- nosti in vzgoji naše mladine. K aktivnosti mladinskih organizacij v lanskem letu so mnogo doprinesli mladinski dnevi (festivali), ki so bili po vseh več- jih centrih našega okraja, in sam okrajni mladinski festival.

S samimi pripravami in izva- janju festivalov je bil cilj, ki si ga je mladinska organizacija zadala, dosežen, ponekod pa je bilo doseženo še več kot smo pričakovali. V času predpriprav in izvajanja festivalov je bilo ustanovljenih ali obnovljenih več mladinskih organizacij, prav tako je pa bil dosežen lep uspeh pri vključevanju mladine v raz- na društva itd. Iz tega se je videlo, da je naša mladina, prav tako pa velika večina dru- štev, prosvetnih delavcev in starejših ljudi pomen in namen mladinskih dnevoval pravilno razumela.

Mladina bo obiskala Postojno

Ptuj, 23. marca (B. F.) Te dni nas je presenetilo pismo, ki nam ga pišejo v imenu postojnske mladine člani občinskega komi- teja iz Postojne kot odgovor na naše pismo, v katerem smo jim sporočili sklep o prijateljskem obisku. V svojem pismu pišejo:

Dragi tovariši!

Vaše pismo smo sprejeli z naj- večjim veseljem, s katerim tudi pozdravljamo Vašo zamisel o prijateljskih medsebojnih ob- iskih mladine. Prijeto smo bili presenečeni, da je Vaš prvi pri- jateljski obisk namenjen prav naši postojnski mladini, v kate- rem imenu Vam člani občinske- ga komiteja mladine Postojne, zbrani na seji, v imenu tonle in borbene mladinske pozdrave.

Storili bomo vse, da ugodimo Vašim željam glede programa in zabave in sploh vse, da boste v naši sredi srečni in se počutili čimbolj domače. Premišljevali smo tudi o Vašem predlogu, da bi Vas obiskali v Vaši ožji do- movini. Ni treba posebej poudarjati, da smo se takoj na- vdušili z Vašim povablom. Zato Vam že sedaj z veseljem spor- očamo, da obiska ne bomo ostali dolžni in Vas bomo ob- iskali v mesecu maju. Datum bomo določili skupno z Vami v Postojni dne 26. aprila. Število mladine, ki Vas bo obiskala, bo enako številu Vaše mladinske delegacije.

Zlejni spoznanja in prijatelj- stva z Vami, Vas z največjim veseljem pričakujemo in kličemo: »Na skorajšnje svidenje v Postojni!«

Postojna, dne 18. marca 1953.

Člani MK LMS Postojna

Prepričan sem, da bo sleher- nega našega mladina in mladi- čina to pismo razveselilo in da v Ptuj ne bo člena ljudska mladine, ki ne bi z veseljem od- šel na prijateljski obisk mladini v Postojno. Vabimo prav tako mladino iz vasi, da skupno z mladino mesta Ptuja in mladino Strmišča obišče naše prijatelje na Primorskem. Priave spreje- mamo do zaključno 10. aprila na okrajnem komiteju mladine. od- hod pa bo 25. aprila zvečer.

Bagar Feliks

Ali bomo v Cirkulanah res izgubili ambulanto?

V Cirkulanah imamo že od osvoboditve dalje ambulanto s stalno zaščitno sestri in enkrat na teden zdravnik. To je za naš kraj izredno važno, saj mo- ramo drugače v oddaljeni Ptuj za vsako malenkost. Posebno se- danji sestri gre vsa pohvala za njeno nadvse požrtovalno delo med našimi ljudmi. Saj je vedno na nogah, vedno okoli in nikoli ji ni niti v najslabšem vremenu predalec in pretežko iti do bol- nika, porodnice itd., kjer z na- sveti in dejansko pomočjo mno- go pomaga. V načrtu pa je, vsaj slišal sem tako, da dobimo v prihodnjih letih k nam zdrav- nika. S tem bi nam ljudska oblast res mnogo pomagala. Skratka, ambulanta je postala za nas življenjskega pomena.

Zadnje dni pa sem že več- krat slišal, da bomo ambulanto izgubili. Koliko je nam tem resni- ce? Kdo nam jo hoče vzeti? Ne- kako tako se govori! Požrtvovalni sestri stanovajska komi- sija ni sposobna poiskati pošte- ne sobe, zato upravičeno prosil stran. Ambulanta, ki se na- haja v hiši Primožičevih, je od- prta samo takrat, ko gospa da ključ. Stanovajska komisija na občini namreč ni sposobna ure- diti stvari tako, da bi imela sestra od prostorov ambulante svoj ključ, da bi lahko šla v ambulanto, kadar bi hotela, ne pa kot je sedaj, da lahko gre, kadar gospa milostno dovoli. Ne vemo, ali se to ne da urediti, ker tudi pri novem občinskem odboru zopet »spricariji« odločajo, ali zato, ker je tajnik tam na hrani? Eno je jasno! Če bomo zato, ker sestra ne dobi primer- nega stanovanja (nekateri v

Cirkulanah imajo po 5 in tudi 6 sob) in ker lahko ambulanta dela samo po milosti gospe Primo- žič, ambulanto izgubili, po- teme je jasno, da naš občinski odbor ni vreden počene fige in bo treba sodanje odbornike iz- menjati in izvoliti boljše in od- ločnejše. Na Leskovcu, kjer imajo mnogo manj prostora, so pripravljene takoj dati sestri stanovanje in prostore za am- bulanto. Ljudje, če ambulanto izgubimo, je ne bomo dobili več nazaj in tudi zdravnik a kam ne bo! Ali bomo to dopustili? Občinski možje, izkažite se!

IZKUŠNJE IZ KMETIJSTVA

Pri razpravljanju o izbolj- šanju živinoreje se najraje opiramo na lastne izkušnje iz prizadevanja za izboljša- nje zemlje, za povečanje hektarskega donosa, čeprav je tovrstnih izkušenj po sve- tu zelo mnogo in to takih, ki so rodile uspeh in tudi brez- uspešnih. Našim bralcem — kmetovalcem — verjetno ne bo odveč, če jih tokrat se- znanimo z izkušnjami ameri- ške družine Ray.

S pomočjo sodobnega načina dela na posestvu ameriškega kmetovalca je bilo po zaslugi njegovih prednikov spremenje- nih stotine nerodovitnih in ka- menitih hektarjev v eno izmed najbogatejših posestev v severo- vzhodnem delu Združenih držav Amerike.

Pripravljanje novega zemlji- šča za bodoča pokolenja je bil osnovni cilj Raya Whiteja, ameriškega proizvajalca mleka, ki še živi v bližini mesta, kjer so njegovi predniki prvič zagledali Severno Ameriko leta 1620 in se naselili na tem severovzhod- nem kraju, ki se še vedno ime- njuje New England (Nova Ang- lija). Na zemljišču, ki je velja- lo kot izčrpano z delom tekom prejšnjih 300 let in na katerem bi se dalo komaj životrajati, je dosegel velike uspehe s sodob- nim kmetijstvom.

Garanje v državi Massashut- tes, od koder je Ray White, ni bilo nikdar lahko. To je bila stalna borba, da se do skrajnih mej izkoristi tan- ka plast zemlje in skal, ki so se vedno znova pojavljale. Potrebna je bila neizmerna fan- tazija, da bi imela taka zemlja bogočnost in tako fantazijo je White imel.

Zamislil si je načine, kako bo spremenil kamenite male pašni- ke v široke rodovitne poljane. Odstranil je tisoče ton kame- nja, izušil mlake in luže, pose- kal gozdove in zasipal jarke in jame, da bi tam napravil travnike, kjer je bil nekaj skromni pridelok žitaric. Mini- strstvo za kmetijstvo ZDA mu je priznalo, da je postalo kme- tijstvo Nove Anglije kmetijstvo novega tipa zato, ker je utral pot novi vrsti kmetijstva iz sta- rih, izčrpanih gospodarstev.

Ray Whiteju so se sosedje po- gostoma čudili. Ko je kupil več desetih hektarjev kamenitega, grmičastega in močvirnatga zemljišča v bližini svojega po- sestva, so mu očitali, da je za- pravil zasluženi denar. Zatrje- vali so mu, da je ta zemlja nič- vredna, da mu bodo krave šušale do kosti, preden bodo na njej našle potrebno hrano.

Toda White se je hitro zna- šel, da ne bi trpel škode. Pose- kal je krhljivo drevesje in ga pre- dal neki tvornici za izdelavo papirja. Z velikim strojem je iz-

ruval iz zemlje kamenje in po- nudil pozneje 45.000 ton tega iz- rutega kamenja nekemu podjet- ju, ki je gradilo ceste. On je imel koristi od tako pridoblje- nega polja, tovarna in podjetje pa potrebni material za papir in graditve cest.

Nato je očistil del močvirja za manjše jezero za namakanje polja, ostalo pa je zasipal z zem- ljo iz novega jezera. Nazadnje je vse pognojil s hlevskim gnoj- jem lastnih krav. Umetno gnoj- ilo in apno je kupil potem kmetijske ustanove za zaščito zemlje. Vso to bogato mešanico je zalil z nad 210.000 litri vode. Ta del zemlje je postal eden iz- med najrodovitejših deteljšč v vseh šestih državah, ki tvorijo Novo Anglijo.

Pred letom 1900 se je začel Whitejev dedek baviti z mle- karstvom, ki je potem hitro na- predovalo. Do zime 1942 je imel Rayev oče Walter White na po- sestvu skoraj 150 krav. Imel je več živine kot je lahko prehr- anil, zato je dokupoval seno. S prodajo vsega, kar so krave lahko dale, je Ray, ki se je po- polnoma posvetil mlekarstvu, nepričakovano napredoval.

Pri tem pa stvari niso ostale. Walter White, ki je dosegel že 70 leto, je zatrjeval, da je raz- širil posestvo, kolikor ga je bilo mogoče in kolikor ga je hotel, sin Ray pa mu je oporekal, ker je drugače mislil. Prihranjeni denar, kot je na podlagi starih izkušenj zatrjeval 1942. leta, mu ne more toliko koristiti kot če ga porabi. Več moderno obdela- ne zemlje mu lahko omogoči re- jo večjega števila krav, prodajo večjih količin mleka in prihra- nek na stroških prevažanja kup- ljenege sene bo večji kot znaša davek.

Leta 1942 je prevzel Ray Whi- te od očeta mlekarstvo. Sedaj pravi oče o svojem sinu: »Ray je dobro napravil. Večina nas je mislila, da je to nemogoče.«

Prvi del površine, ki jo je do- kupil Ray, so predstavljale štiri zaplevaljene stare njive, ogra- jene s tipičnim kamenitim zi- dom Nove Anglije. Kamenje je odstranil, iztrebil grmičje, na- polnil jame z zemljo in pretvoril štiri njive v veliko hektarsko njivo, izravnano in pripravljeno njej porabi jo velike prikolice in kmetijske stroje.

Potem je nadaljeval z doku- povanjem zemljišča, ki ga je iz- boljševal na isti način. Ko je ob neki priliki njegov sosed začel kopati ribnik, da bi olepšal to okolico in da bi lahko v njem ribaril, mu je prišel na pomoč s strojem White in mu brez- plačno opravil delo. Zmenila sta se, da bo z gornjo plastjo od- stranjene zemlje White poravn- nal svojo zemljo, tako da so se njegovi stroji lahko obražali po polju na vse strani. Ray White

je najraje opravljal dela, ki so bila večstransko koristna. Tako se je zmenil tudi z drugim so- sedom, ki se je bavil s perutni- narstvom. Sodobno perutninar- stvo zahteva spremembo zem- ljišča vsaka štiri leta, da ostane perutnina zdrava. White daje svojemu sosedu vsako leto 4 ha sveže zemlje. V zamenjavo za to zemljo dobiva White 12 ha zemlje od sosedja perutninarja. »To je nekaj vlažna zemlja, ide- alna za deteljšče,« pravi White z nasmeškom.

Zeljiščem je vlaga neobhodno potrebna in pri tem si pomaga White z namakalnim sistemom, ki je v tem delu Nove Anglije nekaj izrednega. Govori se, da je to največji podvig te vrste v vzhodnih ZDA. Ko je začel White z namakanjem, so se mu domačini smejali. Z dnem, ko je namestil črpalke, je preneha- la suša, a ostali del sezone je bil tako vlažen, da so se bali celo poplave.

Prihodnje leto je bilo toliko dežja, da je White samo enkrat uporabil črpalke, pa še to ob- priliki kratke suše. Vendar je ravno zaradi tega nastala ogromna razlika med njegovimi bujnimi in ostalimi krhjavimi posevki. Po dnevi in ponoči je delal White tekom večjega dela poznejšega sušnega leta s čr- palkami. Uspeh ni izostal. Pos- rečilo se mu je, da je ostala večina njegove površine sveže zelena, dočim je bila okolica su- ha in požgana.

White tudi svojevrstno ravna s svojimi kravami-mlekaricami. Ima 500 krav. Povsod ga spra- šujejo, kako si je uredil, da (Nadaljevanje na 4. strani)

Pismo ptujčanov iz JLA

Sem prost, sedim v učilnici in poslušam radio. Učimo se cirilo- ko in radiotehniko ter druge specialnosti. V učilnici nisem sam, vendar je v njej mir. Tru- dni smo od dnevnih vaj. Ne ljubi se nam govoriti. Vsakdo nekaj dela: en pišejo, drugi či- tajo, tretji poslušajo radio.

Od učenca me odtegne klic: »Jože Predkaka, prispel je »Ptujski tednik«! V učilnico je prihitel Hinko Bedrač iz Vidma. Izročil mi je zavoj »Ptujskega tednika«. Takoj se je oglašil An- ton Klanček iz Apač: »Jože, daj mi ga, da bom prečital, kaj je novega pri Lovrencu. To me najbolj zanima!« Dobro, čitat, mi te bomo pa poslušali,« so pristavili ostali. Grem še v so- sedno učilnico po Vinka Klemenčiča iz Apač. Klanček je opozarjal: »Dečki, začel bom kar od kraja, da ne bo zame- re.« Srečko Trbovšek iz Strgonje vasi, ki je zelo zgovoren, je bil nestrpen. Rad bi bil vedel, kaj je novega v njegovi vasi. »Potrpi Srečko,« ga je miril Klan- ček, prideš na vrsto. Vedno je je isto, ko prispe »Ptujski ted- nik«. Najraje poslušamo Jožeta Cimermana, ki je pravi vese- ljak. Smejimo se njegovim šalj- livkam in dovtipom. Večkrat zapojemo lepe slovenske pesmi kot smo jih prepevali doma. Navadno začne Franc Cvetkov iz Desternika. Drugače pa spo- znano šege in navade ljudi iz raznih krajev naše lepe dome- vine in se medsebojno zblizuje- mo v bratstvu in enotnosti, medsebojno si pomagamo v šali, pri delu in tudi v težavah.

Jože Predkaka
Jože Klanček

Trgovsko podjetje

PRIESKRIBA

PTUJ

priporoča vsem kmetijskim zadrugam svoja bogato založena grosistična skladišča

PREHRAMBENIH PREDMETOV, GALANTERIJ in TEKSTILIJ

PRIDITE IN OGLEJE SI BLAGO NAŠIH ZALOG IN UGODNE CENE!

PRIPOROČA SE DELOVNI KOLEKTIVI

PRESKRBE PTUJ

Koncert zbora Centralnega doma JLA iz Beograda v Ptuj

KONCERT ZBORA CENTRAL. Letošnji mesec marec je vsakakor prenasčen najrazličnejših prireditve, koncertov, akademij in pod., saj smo imeli vse polno akademij v okviru praznika AFZ, tem je sledil koncert godbe, nato koncert dveh nagradencev zveznega tekmovanja — ptujskega domačina fagotista Božidarja Tumpaja in sopranistke Vande Gerlovičeve (o tem koncertu ne morem poročati, ker žal nisem dobil vstopnice in sem zato slišal koncert le delno), še isti teden je imelo uspešno akademijo TD »Partizan«, in takoj naslednji dan, 22. t. m., je koncertiral poklicni pevski zbor Doma JLA iz Beograda ob priliki svojega obiska tukajšnje garnizije.

Množica prireditev in nezadostna reklama (istočasno so viseli že lepaki za koncert Slovenske filharmonije, ki bo dne 27. t. m.) sta bili vzrok slabega obiska koncerta pevskega zbora iz Beograda.

Pevski zbor vodi mladi nadarjeni dirigent Slobodan Krstić. Zbor, ki je štel ca 80 ljudi, se nam je predstavil v prvem delu koncerta kot moški, v drugem delu koncerta pa kot mešani zbor. Zvočno gmoto moškega zbora (46 pevcev) sestavljajo odlični glasovi: kovinasto barvani tenorji, prodorni in sočni bariton in mehki bas. Kljub odličnim basom pa je na močno izpostavljenih mestih (ff) bas prešibek. Kvaliteta ženskih glasov ne dosega moških. Pri sopranih nekateri glasovi vidno izstopajo, občutno je tudi tremuliranje, aliti pa so premalo zametno mehki (vzrok nezadostna sproščenost grl). Čudovito je bil solist pri drugem tenorju, voluminozen z lepo temno barvo je bil bariton pri »Kozari«, lepo barvan je bil tudi alt solo, čeprav se je čutil tu in tam lahčen pritisk na jabolko — dočim je bil tenorski solist pri »Kozari« suh, brez bleska, preveč iz grla.

Ze pri prvi pesmi moškega zbora je moralo poslušalca zadiviti izredno glasovno bogastvo. Zvočne sile, ki bi bila v skrajnem ff tako lepa in sveža, pri nas še nismo imeli slišati. Kmalu pa se je izkazalo, da je baš forte in fortissimo

TOV. IVAN SEGULA — OSEMDESETLETNIK

Smatramo za dolžnost spomniti se enega izmed prvih borcev za pravice proletariata v Ptuj. Žel. upokojenca tov. Ivana Segula iz Ptuja, Rogozniška 18, ki je dne 18. marca obhajal svoj osemdeseti rojstni dan. Izvoljen na socialistični listi leta 1922 je kot podžupan na magistratu razobesil rdečo zastavo. Aktivno v svojih stanovski organizaciji, na združenem in kulturnem polju, je v mestnem svetu odločno zastopal interese megleta »loveka«.

Tov. Segula je močno potrta izguba žene in tragična smrt sina Jarka, vendar se je v zadnjem času umiril. Vedno rad pokramlja z znanci o časih, ko se je boril za lepše čase. Zato kliče mojemu jubilarju: Se na mnoga leta!

LJUDSKA UNIVERZA PTUJ

V ponedeljek, 30. marca 1953: predavanje Franca Simoniča: Potovanje v Ameriko, drugi del, v dvorani OK ZKS ob 20. uri.

glavna odlika tega zbora, kajti prav tihih mest (pianissimo) zbor ni pokazal, pogrešali smo celo lepo zvečen piano. Kaj kmalu je bilo opaziti, da gradi dirigent ves program na zunanji efekt, nekako na slušni dražljaj, brez primere onega notranjega doživljanja, ki daje umetnosti pravo vsebino. Program moškega zbora se mi zdi za vojaško zelo primeren, koncertna publika, čeprav je je bilo malo, pa pričakuje od poklicnega zbora upravičeno kvalitetnejši program.

Mešani zbor (ca 80 pevcev in pevk) je izvajal mnogo zahtevnejši program od moškega zbora, kar je do neke mere razumljivo, saj je kvalitetna literatura za mešane zbere neprimerno bogatejša. Ze pri prvi skladbi (Mokranjac: X. rukovet) pa je prišla do izraza neuravnovešenost med ženskim in moškim glasovi. Moški zbor, čeprav izredno bogat na glasovnem materialu, je stopil zvočno nekako v ozadje, čudoviti glasbeni domisleki-fraze v posameznih glasovih so ostale neizrabljene, vsa izvedba je potekala v smislu homofonije, torej spremljanega enoglasja. Moški zbor v X. ru-

koveti je bil medel, intonacijsko nejasen in suh, pri stavku »Pušči me« je sopran pokrtil druge base, ki so pravzaprav osnova tej harmoniji. Boljša je bila izvedba zahtevne Odakove III. rapsodije. Ves ostali program, ki je bil zelo kratak, je bil podan nekako konvencionalno. Tudi v mešanem zboru so bila »piano« mesta nekako razblinjena, z nejasno intonacijo in dikcijo (ki pa je bila v f prav dobra) in z izstopanjem posameznih glasov. Fonetične obdelave ni bilo.

Z ozirom na dejstvo, da naša republika nima poklicnega zbora (saj je zbor naše filharmonije le honorarni in so njegovi člani zaposleni v različnih poklicih) smo pričakovali od nastopa zbora Doma JLA iz Beograda več tehnične izdelanosti in umetniške sile tako v izbiri programa kakor od umetniške izvedbe.

Del nedostatkov gre sigurno na račun neakustične dvorane, morda tudi na račun nerazpoloženi dirigenta in zbora z ozirom na porazen obisk, čeprav je maloštevilna publika skušala to praznino nadomestiti z velikim aplavzom. Jože Gregorc

Jubilejni koncert godbe na pihala DPD „Svoboda“ Ptuj

Godbeni odsek DPD »Svoboda« Ptuj je priredil 14. marca t. l. svoj koncert, ki ga je nazval »jubilejni« z ozirom na dolgoletno sodelovanje nekaterih članov godbe (Jože Jakonič in Jože Krajnc — 50 let, Feniger 40 let, Franček Simonič 30 let, Anton Rojko, Anton Hrga in Herman Brglez 25 let). Vsem jubilarjem so bile v znak priznanja podeljene diplome.

Zbrano občinstvo, ki je do zadnjega kotička zasedlo gledališče, je pozdravil v imenu DPD »Svoboda« predsednik upravnega odbora tov. K. Koren, spored pa je napovedoval in pri razdeljevanju diplom orisal dosedanje delo jubilarjev predsednik godbene sekcije tov. Fr. Zoričič.

Dirigent godbe, ki šteje 17 članov, je tov. Jakob Stuča. Spored je obsegal 10 točk. Razumljivo, da je ta vrsta koncertov v pravem pomenu besede še mlada, zato je sestava pravega koncertnega sporeda težka. Namen godb na pihala je bil do nedavnega koncertiranje na prostem, zato je nastalo za godbe le malo izvirlnih del, temveč imamo v glavnem le priredbe različnih fantazij, venčkov in podobno, ki niso mišljeni za nastope v zaprtem prostoru, kjer poslušalec intenzivneje sodeluje kakor pri koncertu na prostem. To dejstvo je tovariša Stuča zavedlo, da je izbral za koncert kar tri venčke. Tako bi bilo koncertno gledališče, če pa upoštevamo dejstvo, da bo naša godba gostovala s tem programom po raznih kulturnih domovih v okraju, je razumljivo, da je tak program najbolj priroben.

Steber godbe je prva krilovka (tov. Anton Rojko), ki ga lepo podpira druga krilovka (tov. Fr. Skok). Oba sta odigrala lepo in skladno duet v koncertni polki »Vesela brata«. Ves ostali ansambel je lepo vigrano telo, ki dobro sledi svojemu dirigentu. Prve točke sporeda so bile verjetno zaradi treme nekoliko

manj sigurne, vendar je bila izvedba od točke do točke boljša. Zato je bil drugi del sporeda boljše od prvega. Dinamika je bila v glavnem prav dobra, v kolikor je bila premalo izrazita; gre to na račun šibke zasedbe, saj ima godba le eno prvo in eno drugo krilovko itd. Tu in tam je bil tudi bas nekoliko preostri »Vesela brata«. Tempa so bili, izvemši slovenskih narodnih, dobri. Tudi intonacija med trobili in pihali je bila izravnanja, čeprav je fraziranje in dinamika klarinetov zelo ostajala za krilovkama. To bi bile glavne pomanjkljivosti, ki pa ne bi prišle tako do izraza, če bi bila zasedba godbe večja — in tu smo prišli do najresnejšega problema naše godbe! Stari godbeniki iz razumljivih razlogov odpadajo — kje je naraščaj? Od osvoboditve do danes je vzgojila godba, kljub prizadevanju le dva mladca. To je vprašanje, v katerega se velja resno poglobiti in ki naj ne gre nereseno mimo nas!

Vsekakor moramo zabeležiti zadnji koncert godbe za nov uspeh, pri katerem ne smemo prezreti zasluga dirigenta godbe tov. Jakoba Stuča, ki vodi to sekcijo ne le z ljubeznijo in požrtvovalnostjo, temveč tudi z lepim uspehom. Bilo bi napačno, če bi prezrli trud in zasluge, ki jih vraga v dobrobit sekcije njen predsednik tov. Franček Zoričič.

Občinstvo ni štedilo s priznanjem našim domačim godbenikom in dirigentu, godbena sekcija pa si je za nastopom pridobila novih simpatij s strani poslušalcev in s tem prav gotovo še večje veselje do nadaljnega dela.

Jože Gregorc

MESTNI KINO PTUJ

predvaja sledeče filme: od 24. do 30. marca: angl. barvni film »Knjiga o džungli« in tednik »Vitez in Koš«; od 31. marca do 2. aprila angleški film »Mala balerina« in tednik »Pionir in JLA«.

IZ BOROVC

Ljudska knjižnica v Borovcih se bori z mnogimi težavami, tako da obstaja bojazen, da delo ljudske knjižnice ne bo tako uspešno kot je bilo do sedaj. Knjižnica nima potrebnih prostorov, in kar je poglavito, nima denarja, da bi vsaj od časa do časa nabavila nekaj novih knjig. Tako morajo tisti, ki radi segajo po knjigah, čisto oditi domov, ne da bi bilo ustrezno njihovim željam.

Knjižnica je obstajala že v stari Jugoslaviji. Med okupacijo pa so mnogi knjig uničili Nemci. Po osvoboditvi so vaščani zopet hoteli imeti svojo knjižnico, zato so večino preostalih knjig vrnil. Vendar so še ljudje, ki jih skrivajo doma. Lepo in prav bi bilo, da jih vrnejo in bi bile tako na razpolago vsem, ki z veseljem segajo po knjigah.

Danes, ko se gradi novi čas, se moramo zavedati, da ima tudi knjiga v tej graditvi veliko nalogo. Če se tega zavedamo, potem se bomo prav gotovo borili, da postane knjižnica še bolj obiskovana. Zato pa je potrebno, da ji preskrbimo nove knjige.

V knjižnici je okrog 400 knjig ter ima 47 čitačjih članov. Da je postala knjiga mnogim vaščanom kulturna potreba, nam pričajo naslednje številke. Stevilo prebranih knjig se je iz leta v leto večalo. Od leta 1950 se je dvignilo število prebranih knjig od 200 na 362 v letu 1951; leta 1952 je bilo prebranih 849 knjig. Medtem ko je bilo lani izposojeno v prvem četrtletju 573 knjig, jih je bilo letos v istem času le nekaj čez 300. Da to število ne bi še bolj padlo, je potrebno, da knjižnici preskrbimo nove knjige do prihodnje bralne sezone. Ker ljudska knjižnica lahko nabavi letno s svojimi dohodki le zelo malo knjig, bi bila zaželena pomoč s strani občinskega ljudskega odbora. — Le z nabavo novih knjig je zagotovljen uspeh knjižnice! MN.

IZ PTUJA

Od ponedeljka, 23. t. m., dalje opravlja pri Vinarski zadrugi v Ptuj skupina 32 ljudi iz Juršine pod vodstvom tov. Pavla Šoštarica cepljenje vinske trte za trsnica na Bregu. Ta skupina ima že večletne izkušnje, saj je opravila cepljenje na raznih državnih posestvih, bila pa je tudi na delu v Kopru, kjer je cepila 400.000 trt.

Za Vinarsko zadrugo Ptuj bo sedaj pripravljenih 120.000 cepljenk, ki bodo namenjene za večje kompleksne nasade, ki bodo obnovljeni po načrtu v skladu z novim trsnim izborom. Cepijo se v glavnem: laški rizičling, muškadni silvanec, šipon, v manjši meri pa zeleni silvanec, neuburgovec, rizvanec in renski rizičling.

Zanimivo je delo te ekipe, ki ga imajo dobro razdeljenega, zato pa tudi hitro napreduje. Z vsvo resnostjo so na delu cepilci pa tudi ostali. Vsa ekipa si prizadeva, da bi vse cepljenje uspele. Zaboji, žagovina, silnica in vse je pripravljeno ob najmanjših stroških.

Kakor kaže bo cepljenje zahtevalo več silnic, za kar bi bile dobrodošle sedaj nekoristne zgradbe podjetja Perutnina na Sp. in Zg. Bregu, ki so bile prvotno namenjene gosjereji. Tako si bo Vinarska zadruga prihranila nepotrebne investicije in bo lahko v še večji meri koristila razvoju vinogradništva z nadaljnimi stotisoči cepljenk.

Družina in njeno poslanstvo v soc. družbeni ureditvi

Družina je osnovna celica in zato najtrdnjši temelj ljudske in državne skupnosti. Ona mora pripravljati v družinskem življenju otroka za sožitje in delo v veliki družini — v domovini. Zaradi tega je na družinski vzgoji živo zainteresirana naša ljudska oblast, ki se dobro zaveda, da je družina sicer najmanjši kolektiv, iz katerega pa rastejo in prehajajo otroci v večje kolektive. Ljudska oblast vpliva na družinsko vzgojo z zakonodajo, dviganjem življenjske ravni družine, s strokovno zdravstveno in pedagoško pomočjo itd.

Zato pa ne smejo zanemarjati družinske vzgoje predvsem starši. Družina daje najboljše pogoje za dobro vzgojo, ker vežejo člane družine močne vezi: medsebojna ljubezen, ista kri, skupni dom, enaki gospodarski interesi itd.

Oče naj bi bil oskrbovalec in skrben čuvar družine. Doživljanje pristnega, plemenitega očetovstva je za vsakega otroka prav gotovo najgloblja in najučinkovitejša priprava za življenje v socialistični skupnosti.

Mati pa skrbi za vsakega člana družine, udobje ter zadovoljstvo v družini. Oče in mati vplivata v družini različno na otroke, vendar se z izrazitimi lastnostmi pri vzgoji najsrečneje dopolnjujeta.

Pravilno morejo moralno oblikovati svoje otroke edino starši, ki so sami moralni in ki pred otroci tudi moralno živijo. Starši morajo pred otroki tako živeti, kakor sami želijo, da bi ti pozneje živeli. Medsebojna ljubezen v družini polaga temelje za poznejše otrokovo življenje. Ob zgledu svojih dobrih staršev se nauče otroci vsega, kar jim je potrebno, da se morejo pozneje družbeno razvijati dalje.

Toda niso vsi starši dobri in ne vzgajajo vsi svojih otrok pravilno. Mnogi starši sami niso vzgojeni. Vpričo otrok so surovi, brezobzirni, so nepošteni, se ne znajo obvladati. Večini napak otroškega značaja je kriva neobvladanost staršev in pa njihova nevzgojenost. Vsa oče in vsaka mati bi se morala zavedati, kje so njihovi šibke strani, katere slabe lastnosti imata, razen tega pa morata imeti trdno voljo, da jih zaradi otrok odpravita.

Koncert mešanega pevskega zbora TD „Partizan“ v Ormožu

Mešani pevski zbor KUD Ormož, ki je dal časa le životaril, saj ni imel niti prostorov za vaje, torej tega, kar je osnova za uspešno delo, je zopet zaživel. Vključil se je v TD »Partizan«, ki mu nudi potrebno zaveščanje in pomoč. Taka rešitev je z ljudskoprosvetnega gledišča kaj čudna, a prvi rezultat je vendarle pozitiven.

Pevski zbor, ki ga vodi upravniška lekarna tov. Jelka Veselič, je imel 14. marca zvečer svoj prvi in 15. marca popoldne svoj drugi koncert. Zbor, čeprav maloštevilen (komaj 30 pevcev in pevk), je nastopil kar v treh različnih sestavih: mešani, ženski in moški zbor. Spored koncerta je obsegal 20 pesmi, in sicer 12 za mešani zbor, 5 za moški in 3 za ženski zbor. Prilicno bogat spored je obsegal skladbe skladateljev: Pahorja, E. Adamiča, Sattnerja, M. Hu-

Težak problem je v družini alkohol. Zaradi pijančevanja trpi vsa družina materialno pomanjkanje. Otroci tripijo v taki družini telesno in duševno. Kakšni bodo ti otroci, ko dorastejo? Ali bodo krenili na boljše pot od svojih staršev? Socialistični družbi ne sme in ne more biti vseeno, kaj bo iz takih otrok, ali bodo njeni poznejši člani telesno in duševno zdravi, odporni, pošteni in značajni ljudje!

Tretji problem v družini so nekarakterni starši, ki zanemarjajo ali celo zapuste družino, ki so si jo sami ustvarili. Tak roditelj je podoben delavcu, ki zapusti stroj, ko je v največjem zagonu. Niso mu mar okvare stroja, niti eventualne nesreče, ki jih lahko povzročijo zaradi malomarnega odnosa do povzročene mu naloge. Kaj se zgodi s takim delavcem? Kolektiv ga zavreže in težko dobi ponovno zaposlitev. Njegova slaba karakteristika ga pa spremlja na vseh delovnih mestih. Ali ni ta delavec podoben roditelju, ki zapusti otroke v najnežnejši mladosti, ko so najbolj potrebni močne in dobre vzgoje? Ali ni tudi njemu vseeno, kaj bo z njegovimi otroki in kako bo nanje vplival slab zglede? Takim dogodki resno ogrožajo brezskrbno otroško življenje in puščajo v razvoju njegovega mišljenja in značaja globoke brazde in pogosto težke posledice za vse življenje. Tega bi se moral zavedati vsak roditelj, ki so mu njegova egoistična izživljanja več kot odgovornost za vzgojo in srečo lastnih otrok. Zavedati se morajo tega vsi, ki rušijo družine in spravljajo v nesrečo otroke, ki so bodočnost naše socialistične domovine.

Danes, ko se rušijo ostanke kapitalizma preteklosti, ko se družba ureja in oblikuje po plemenitejših medsebojni odnosih, se vršijo tudi v vsebini in oblikah družinskega življenja važne izpremembe, v katerih zmaga nove, boljše in plemenitejše. V času tega razvoja in zorenja naše poštene, iskrene in trdne socialistične družine je naloga družbe, da ji pomaga z vsemi možnimi sredstvi ter ji omogoči, da bo lahko nemoteno vršila svoje največje in najvažnejše poslanstvo — vzgajati plemenite državljane.

Dominik Glušič:

Sezuli so jih

V noči od 8. na 9. februarja leta 1945 so imeli partizani pod vodstvom Vilija Vreska pri Kovačevu na Polenškaku sestanek. To je izvedel tudi domačin Čuš. Kot pristaž takrat že zelo majhnega tretjega rajha je o sestanku obvestil gestapovce. Ti so v pojačani patrulji v družbi s člani pisane družine obersta Trečka šli takoj na lov na partizane.

Ko so v zgodnjih jutranjih urah vsi ti zlikovci prišli na Polenškak, so obkolili Kovačevovo hišo, kjer so bili partizani ter jih pozvali na predajo. To pa se ni zgodilo. Kmalu se je vnela ogorčena bitka. Partizani kot gestapovci so imeli žrtve. Gestapovec Krizanec in Junger sta trčila, da je padlo 14 partizanov in en Nemec. Vendar je bila to laž ter to poročilo enake vrednosti, kot vsa druga nemška poročila s front in drugih borbenih področij. Še o ujetih partizanov sem pozneje dobil točnejšo sliko o bitki na Polenškaku in da tam sploh ni bilo 14 partizanov, temveč samo 10 in da jih je od teh le sedem padlo, tri pa so gestapovci uje-

li, ko so hoteli pobegniti iz goreče hiše. Nemci so hišo zažgali, ker na drug način niso prišli do živga obupno in do zadnjega naboja brančim se partizanom.

Gestapovci so ujete tri partizane sezuli ter jih z na hrbitih z žico zvezanimi rokami bose privedli v ptujske zapore še istega dne v večernih urah. Predhodno so jih zasilševali v Brenčičevi hiši, česar tudi ni mogel nikdo prikriti. Vsi trije so dezertirali iz okupatorjeve vojske, kamor so bili prisilno mobilizirani. Kot Slovenci seveda niso hoteli služiti okupatorju. Zaradi tega so jih gestapovci še bolj neusmiljeno mučili, da je eden med njimi, Janez Feguš iz Nove vasi pri Markovcih, še nekaj dni po aretaciji bruhal kri in imel razbite zobe in čeljusti. Eden njegovih tovarišev je bil iz Zamušan, drugi pa iz Središča.

Imen teh dveh partizanov se ne spominjam več, pač pa to, da sta bila precej odpronejša ter sta tudi krizo gestapovskega zasilševanja laže prenesla. Vendar pa je Feguš razmeroma

moral več pretrpeti, ker so gestapovci ugotovili, da je bil predhodno zaprt njegov brat Konrad, in ker so sploh smatrali Fegušev družino za uporniško, ki je bila tudi v evidenci za izselitve.

Janeza Feguša so s tovarišema po končani preiskavi predali gestapovci vojaškemu sodišču v Gradcu. Toda sreča jim je bila mila: vsem trem se je po nekem bombardiranju posrečilo pobegniti ter se tako rešiti gotove smrti, ki bi jih doletela zaradi pobege iz sovražnikove vojske in sodelovanja v oboroženi uporniški formaciji naših partizanov.

Janezova sestra mi je pozneje pripovedovala, da so ustaši na Hrvaškem zaradi sodelovanja ubili enega člana Fegušev družine, brata, ki so ga Nemci izselili že v l. 1941. Iz teh dejstev je razvidno, da je med tisoč slovenskih družin tudi za Fegušev iz Nove vasi prišla osvoboditev kot prava rešitev pred najhujšim.

Med padlimi partizani je skupno s Kovačevovo hišo zgorelo tudi truplo Vilija Vreska, partizanka Nataša — Fajsova Mimica iz Stojnc pa je obležala v bližini prizorišča bitke. Imen ostalih padlih partizanov se ne spominjam več, gotovo pa so jih

spominja Janez Feguš, ki dogodka verjetno ne bo pozabil vse dni svojega življenja.

Tisto jutro se gestapovci niso zadovoljili z doseženim uspehom, kakor jim ga je verjetno obljubljal izdajalec Čuš ter so zaradi tega na njegovo pobudo aretirali še 10 ljudi, ki so jih smatrali za politično sumljive — torej zavedne Slovence. Od teh se spominjam najbolj Šumenjaka in Klajzarja. V Ptuj so bili privedeni istočasno z navedeno trojico, zasilšani pa so bili šele nekaj dni pozneje ter nekateri odvedeni v Maribor, drugi pa izpuščeni.

Izdajalec Čuš so gestapovci nagradili za izdajstvo s tem, da so mu nudili zatočišče v Ptuj, ko ga je ljudstvo zaradi izdajstva izločilo in ker se je bal meševanja osvobodilnega gibanja. Šest gestapovcev je v tem času imelo stanovanje v bližini zaporne sprejemne pisarne, kjer je sedaj stanovanje upravniška zaporov, in tu je našel pribežališče Čuš med kupi orožja in municije, ki je ležalo med posteljami gestapovcev. Po družini ga nisem nikdar vprašal, pa mi je sam pripovedoval, da so mu partizani vpepelili domačijo in da so mu obljubili gestapovci in landrat, da mu bodo zgradili novo.

Podoben pohod so napravili gestapovci nekaj dni pred tem v Gorišnici, ko je v bitki padel komandant partizanskega oddelka Tone Belšak iz Muretine. Izdaja, kakor tudi potek bitke mi nista znana, spominjam pa se, da so junaki spodnjega ptujskega polja s Tonetom Belšakom povzročili med ptujskimi Nemci in nemčurji velik strah. To se je odražalo v tem, da so ptujski veljaki in funkcionarji po tem dogodku hodili oboroženi z brzostrelkami celo na kosilo, kot smo čisto videli landrata Bauerja.

Po obeh teh gestapovskih podvigih so bile aretacije in zapiranja svojcev padlih in ujetih partizanov ter njihovih podpornikov in sodelavcev, za katere so gestapovci zvedeli. To je bil čas poostrenejše gestapovskega terorja, ki mu je bilo izpostavljeno naše ljudstvo. Stari bivši avstrijski žandariji in podobna izdajalska svojat slovenskega rodu je v tem času uspevala v svojem poslu, pa si tudi v svoji kratkovidnosti kopala lasten grob.

Po bitki v Gorišnici in smrti Toneta Belšaka so gestapovci zaprli njegovo mater ter nedoletne sestrice. O njihovi rešitvi iz zaporov pa prihodnjic.

Nadaljevanje na 4. strani

Akademija ptujskega "Partizana"

Prav za prve pomladne dni je TVD "Partizan" pripravil akademijo, ki je v 17 točkah zadovoljila gledalce, ki so napolnili dvorano.

Program so izpolnili pionirji, pionirke, mladinske vrste, nastopile so tudi članice. Pionirke so bile v vseh točkah naravnost ljubke. Male mamice (Bajgot Nada — vaditeljica), perice na potoku, polka, igra s kolebnico — tri tičke Vajdove Mariice — so bile naravnost lepe in so občinstvo očarale. Ljubec Franc je predstavil pionirje v štafeti igrah in v vaji z zastavicami, ki niso bile še izdelane, toda pomanjkljivosti se morajo zaradi mladosti telovadcev spregledati. Preskoki pionirjev čez mizo (Ečedin) in Ečedinove proste vaje s pionirji tudi slogovno niso bili še izdelani, pri prostih vajah smo pogrešali red, prostornost, kar daje efekt.

Mladinci in mladinke so s svojo spretnostjo pripomogli akademiji do kvalitativne višine. Prevali mladink (Ljubec Danica) in vrsta, ki je telovadila na dvovišinski bradlji, je v posameznih izvedbah žela splošno odobravanje. Odlikovali sta se zlasti Pintarjeva in Oparova.

Mladinci (Drobin) na bradlji so telovadci bodočnosti. Izvrstna je trojica Trugar, Pintar, Spaner. Občinstvo je posebej vsakemu posamezniku. Tudi Drobinove moške vaje, ki so jih

izvajali mladinci, so bile zadovoljive, vendar bo treba bolj paziti na enotnost gibov in gladko, ravno vrsto.

Vaje na švedski klopi so ponovno poudarile gibčnost mladink pod vodstvom Zavadlajove, ki je nastudirala tudi zadnjo ritmično točko — valček, ki je bil ob spremeljavi prof. Kuštrina izveden v splošno zadovoljstvo.

Vrste članov so pri društvu redke. Vendar so nastopile članice (vodja Carli Katica), ki so brezhibno izvajale vaje s kiji.

Akademija mora po svojem uspehu dati telovadčim pobudo za nadaljnje delo, obenem pa je bila prireditelj najtežje vabilo tistim, ki še niso v Partizanovih vrstah. —da.

KONCERT MESANEGA PEVSKEGA ZBORA TD "PARTIZAN" V ORMOŽU (Nadaljevanje s 3. strani) Zborovodkinja je jasno in z dobrim občutkom do naše pesmi vodila lepo uspel koncert in mislim, da ni odveč, če izrečem zboru, posebno pa njegovemu vodji tov. Jelki Veseličevi, vse priznanje.

Na koncu pa ne smem prezreti dejstva, da je 30-članski zbor za Ormož dokaj žalosten kulturni pojav in zdi se mi, da bi ne bilo napak, če bi se tamkajšnji predstavniki oblasti in množičnih organizacij nekoliko pogledali v vzroke tega pojavu! Jože Gregorc

IZKUŠNJE IZ KMETIJSTVA

(Nadaljevanje z 2. strani) lahko pase vse na isti paši. Zetrjujejo mu, da se jim zdi najtežje vzdrževati pri kravah red, ko se vračajo s paše v hleve. White je rešil tudi ta problem. Njegove krave nosijo številke, zato lahko spretni pastir spravi v 15 minutah v hleve 200 ali več krav, če si jih predhodno pravilno razporedi. Ko jih spustijo iz hlevov, je na podlagi številke lahko ugotovil, kje je katera izmed njih »doma«.

Whitejev oče je posejal na način, ki je v Novi Angliji udomačen, večino svojih površin z žitaricami, ki res dajo največje hektarske donose vendar bo izžrpano zemljo in rabijo dvakrat več hlevskega gnoja in umetnega gnojiva kot krmne rastline.

Čim več je White dokupoval zemlje, tem več je sejal detelje in lucerne in sedaj se sploh ne bavi z žitaricami. To je tudi glavni vzrok, da trdijo kmetijski strokovnjaki, da je White pokazal novo pot Novi Angliji. »Če bi vsa neizkoriščena in izžrpano zemljo v Novi Angliji vrnili na sistem pašniškega gospodarstva, bi to pomenilo isto kot da bi celo državo priključili obdelovalnim zemljiščem« je rekel pred nedavnim neki funkcionar kmetijskega ministristva ZDA.

White se v celoti poslužuje državne pomoči, ki se mu nudi za tako konstruktivno delo. Na podlagi kmetijskega plana za zaščito zemlje ZDA dobiva umetna gnojila, apno in take mikroelemente, kot je n. pr. bor, pa tudi denarno pomoč za izboljšavo zemlje. Tehnične navse mu dajejo direktije okrajnih služb za vzdrževanje zemlje. Tudi stroje mu posoja država. Njegovi uspehi presegajo vse dosedanje in to po zaslugi svojevrstnega Whitovega dela.

White stalno govori, da bo treba sezidati novo hišo za njegovo družino, ki šteje štiri sinove in dve hčeri. Tega pa se še ni lotil, ker odkrije vedno znova kak neizrabljen del zemlje, ki vedno zavzema prvo mesto vseh skrbi. »Smatram, da je treba vsako leto usposobiti za kmetijsko produkcijo vsaj 20 ha nerodne zemlje. To je gotovo važnejše kot graditi hišo ali imeti denar v banki in drugod.« Tako pravi vedno znova White.

Tako delo pomeni pripravljavanje nove zemlje za prihodnje generacije. Pripravljati zemljo za bodoča pokolenja je zamisel, ki so jo prinesli s seboj pionirji, ko so se naselili v Ameriki. (AB-C)

(Op. ur. Nad temi Whitejevim izkušnjami se bo gotovo zamislil marsikateri naš kmetovalec, ki išče nova pota za svoje nedonosno gospodarstvo. Te izkušnje niso za nas nekaj nedosegljivega, to tem manj, ker imajo dokaj sličnih izkušenj s preobrazbo zemlje združniki »druge Osojnik, ki so z buldožerjem prvi v okraju začeli z delom po načelu: »Pripravimo novo zemljo za sedanje in prihodnje generacije.«)

ALI RES POGREŠAMO LEPO OBNAŠANJE?

OBISKI

Obisk je ali naša neizogibna dolžnost, zahteva vljudnosti ali potreba prijateljstva.

Iz dolžnosti vršimo obiske pri svojih predstojnikih, da se jim predstavimo ali se poslovimo od njih, če za dalje časa odpujemo ali odidemo kam drugam v službovanje.

Iz vljudnosti obiskujemo osebe, s katerimi prihajamo v stik po svojem poklicu, ali pa, če moramo pod vplivom okolnosti prekiniti take stike.

Vsak obisk moramo vrniti. Prav tako zahteva vljudnost, da obiskujemo osebe, ki jim hočemo čestitati, jim izraziti sočutje ali sožalje, se zahvaliti itd.

Najpogostejši, a najmanj obredni so prijateljski obiski. Človekoljubje nam nalaga dolžnost, obiskovati nesrečne, bolne itd. ali pa vsaj njihove sorodnike ter se informirati o njih stanju.

Značaj teh raznih obiskov zahteva tudi različno obliko obiska in vedenja pri njem. Pri obiskih iz vljudnosti je potrebna vizitka (posetnica); važna je tudi obleka, v kateri obravljamo obisk.

NAROČNIKOM!

Ker imamo s tiskom čekovnih položnih previsoke stroške, teh v bodoče ne bomo prilagali in pošiljali, ker jih naročniki lahko dobijo v vseh poštah. Vpisati morajo našo bančno številko 634-T-206 Ptujski tednik Ptuj.

Zaostanke zato prosimo, da plačajo zaostanke pri naši blagajni ali jih nakažejo potom položnice na naš naslov.

Veletnih naročnikov, ki so redno plačevali naročnino, ne bomo pozivali na plačilo letošnje naročnine, ker smo prepričani, da nam tudi letos ne bodo ostali ničesar dolžni. Uprava

Trgovsko podjetje

PRESKRBA

PTUJ

priporočila

cenj. odjemalcem iz ptujskega okraja in iz Ptuja svoje bogato založene poslovalnice

Pripravili smo poleg vseh vrst

PREHRAMBENIH PREDMETOV

izredno lepo izbiro

TEKSTILNEGA BLAGA

za

POMLADANSKE ZENSKE, OTROŠKE IN MOŠKE

OBLEKE, PERILO, OBUTEV, GALANTERIJO IN

DRUGO

Cenj. odjemalcem sporočamo tudi, da smo odprli v

VELEBLAGOVNICI »MERKUR« POSEBEN ODDELEK

ELEKTROMATERIAL IN GLASBILA,

poleg tega pa oddelek za

POHISTVO IN OSTALO STANOVANJSKO OPREMO

PRODAJAMO TUDI NA OBROČNO ODPLAČEVANJE!

Pridite in si oglejte blago naših zalog in ugodne cene! — Vsi člani in članice delovnega kolektiva »PRESKRBA« se bodo potrudili, da boste vsestransko zadovoljni

PRESKRBA PTUJ

Republiška kobilarn Turnišče pri Ptuj

pridei

v nedeljo, dne 12. aprila 1953 ob 14. uri (2. popoldne) KONJSKO ŠPORTNO REVIJO

Letošnji spored bo bolj pester, ker bodo poleg domačega Kluba za konjski šport sodelovali še novo osnovani jalna klub iz Ptuja in pa ljutomerski konjerejci s svojimi dirkalnimi konji. Predvidena pa je tudi še posebna točka

»Kmečka dvovrpčna dirka«, na kar se še posebej opozarjajo naši kmečki konjerejci. Kdor ima lepe kobile in se želi tega nastopa udeležiti, naj se čimprej, najkasneje pa do 5. aprila 1953 prijavi v pisarni na Turnišču, kjer bo prejel potrebna navodila.

Na prireditvi bodo prikazani najboljši plemenski konji vseh vrst, zato bo za ljubitelje konj in konjerejce dovolj užitka.

Iskreno vabljeni!

Važnos uživan a sada in sednih sokov

V Slovenskem poročevalcu z dne 15. t. m. sem brala važen članek pod naslovom »Prodajajte tudi navadne sokove!« Pisec tega članka prepričevalno trdi, da navadnih sokov ne vidimo nikjer v naših izložbah. Vpraša se: zakaj?

Odgovorila bi mu v sledečem: Zato, ker jih naše trgovske poslovalnice odklanjajo, češ da so predragi in da jih potrošniki ne marajo. Dalje vprašuje dopisnik: Ali je naš potrošnik res tako nazadnjaški, da ne loči koristnega od škodljivega, osvetoživega od omamljivega? Ne, to ne drži!

Kajne, drage matere, posebno ve ne pritrđite temu. Na zdravstvenih predavanjih, ki jih silite, dalje v gosposkijskih tečajih, ki jih obiskujete, vam predavateljice natančno razložo, da jabolka, grozdje in tudi drugo sadje v tekoči obliki niso nič drugega kot plemenito sveže sadje, ki je najbolj koristna pijača za otroke in tudi za odrasle. V našem sadju in grozdju tako bogatem okraju, je dolžnost vsake zavedne žene in matere, da odločno zahteva na merodajnih mestih, da se ta koristna pijača izdeluje v večji meri in da pride v vsako trgovino.

Matere! Skrbno glejte, da otrok ne pride do žganja in drugih opojnih pijač, ki jih imate doma; pa tudi matere, ki kupujete take pijače, skrbite, da se otroci ne bodo zastropili z alkoholom. Ravno v našem vinskem okraju ne smemo dopuščati, da bi se otroci ponašali, da pijejo poleg staršev iz polnih kozarcev itd.

Drage matere, ne izgovarjajte se, da so ti sadni sokovi predragi. Primerjajte jih s cenami drugih pijač, ki so škodljive za zdravje otrok. Na primer cena din 30 za liter jabolčnega soka ali din 60 za liter grozdnega soka ni pretirana, saj vsebuje vsak liter soka polgrud liter jabolka ali grozdja.

Za praznik žena 8. marec — je bil tudi v našem okraju skora v vsaki vasi slavnostni sestanek, ki ste se ga udeležile vse zavedne žene in matere. Poleg zbranega sporeda ste tudi odločno poudarile, da se zavedate dolžnosti biti v naši socialistični skupnosti najboljše vzgojiteljice svojih otrok in da hočete boj proti dosedanjim napakam in slabostim, h čemur spada tudi boj proti alkoholu za mladino. P. E.

LETNA SKUPŠČINA OKRAJNEGA ODBORA RK

31. marca bo v Ptuj v dvorani okrajnega komiteja 9. redna letna skupščina okrajnega odbora RK. Pričetek skupščine bo ob 8. uri zjutraj. Odborniki bodo poročali o delu RK v minulnem letu; o izboljšanju splošnih higienskih prilik, o zdravstveni prosveti, pomoči zdravstveni službi, borbi proti TBC in o delu Pomladka RK. Sprejeti bodo predlogi za delo v letu 1953.

Na skupščino naj pošljejo zastopnike tudi tisti odbori RK, ki še niso izvedli svoje letne skupščine in izvolili občinskega odbora RK (Hajdina, Markovci, Podčetrnik, Starše in Trnovska vas).

SPORT

MURA (mlad.) : DRAVA (mlad.)
3 : 0

V predtekmi so morali mladinci Drave po enakovredni igri podčeti razigranim mladincem Mure, predvsem zaradi slabega napada, ki ni znal izkoristiti nekaj lepih prilik za gol.

ALUMINIJ : BRANIK II
4 : 1 (2 : 0)

Maribor, 22. marca. V predtekmi k tekmi Branik : Austria (2 : 1), so strniški nogometaši po lepi igri premagali rezervno moštvo Branika z visokim rezultatom 4 : 1. Pri Aluminiju se je odlikoval predvsem napad. —k.

ROKOMET

DRAVA : BRANIK 17:10 (7:4)

Maribor, 22. marca. V prvi letošnji rokometni tekmi so ptujski rokometarji dosegli svoj največji uspeh, odkar obstaja rokometno društvo. Z vztrajnim treningom je uspelo igralcem, v glavnem dijakom ptujske gimnazije dvigniti svojo kvaliteto tako, da so prepričljivo premagali eno najboljših rokometnih najstorie v Sloveniji. Ze v prvih minutah so povedli na 3 : 0 in Braniku ni uspelo, kljub številnim navijačem, rezultata znižati, pač pa so Ptujčani naskok še povečevali. Gole so dosegli za Dravo: Vihar 7, Golob 5, Hauber 3, Lešnik in Maučič po enega; za Branik pa Kos 5, Gaube 2, Bajec. Dorič in Lešnik po enega. Pri Ptujčanih ni bilo slabega moža na igrišču, medtem ko so igrali Branikovci tehnično boljše. so Dravaši presenetili s požrtvovalno igro — V nedeljo, 29. t. m., igrajo povratno tekmo v Ptuj.

NOGOMET

DRAVA : MURA 4:3 (0:3)

M. Sobota, 22. marca. Današnja prijateljska nogometna tekma med domačo Muro in Dravo iz Ptuja je prinesla veliko presenečenje. Kljub temu, da je Mura že v prvem polčasu povedla s tremi goli razlike, Drava ni klonila, ampak s požrtvovalno igro najprej rezultat izenačila in nato z enim golom razlike premagala domačino. Tri gole je dosegel Maks Sirec, enega pa Horvat, ki sta bila tudi najboljša moža na igrišču. Pa tudi ostali člani Drave so posebno v drugem polčasu zaigrali lepo in povezano.

Naročite in čitate

„PTUJSKI TEDNIK“

Rojstva, poroke in smrti

ZETALE

Rojstva v januarju in februarju

Kamenšek Elizabeta, Kočice 53. sina; Fišer Jožefa, Ceremožiš 59. hčerko; Horvat Marija, Dobrina 10. sina; Prevolšek Elizabeta, Nadole 9. hčerko; Selšek Marija, Kočice 49. hčerko; Zajšek Justina, Dobrina 45. sina; Mohorko Terezija, Zetale 36. sina; Hajšek Katarina, Kočice 5 hčerko; Ducman Gizela, Nadole 30. hčerko; Vidovič Marija, Dobrina 37. sina.

Poroke v januarju in februarju 1953.

Vivola Jožef, Dobrina in Rižner Cecilija, Zetale 6; Pulko Valentin, Zetale 98 in Kores Marija, Zetale 1; Zeleznik Leopold, Nadole 4 in Vodušek ton, Kočice 45 in Potočnik Marija, Kočice 36; Gajser Stanislav, Nadole 47 in Kešper Stefanija, Zetale 25; Horvat Alojz, Nadole 7 in Skela Marija, Kočice 47; Tement Mihael, Vum-pah 15 in Jus Rozina, Zetale 103; Benedik Blaž, Gorca 117 in Pulko Ana, Dobrina 49; Sirec Vincenc, Kočice 57 in Topolovec Elizabeta, Kočice 4; Bežjak Franc, Nadole 3 in Paher Elizabeta, Nadole 10; Režek Anton, Ceremožiš 39 in Hronek Rozina, Nadole 48.

Smrti v januarju in februarju 1953.

Ozvaldič Franc, Ceremožiše 20; Pulko Marija, roj. Sveneček Kočice 34; Butolen Jurij, Ceremožiše 76; Jus Elizabeta, roj. Podgoršek, Dobrina 4; Kodrič Franc, Nadole 6.

LESKOVEC februarju 1953

Rojstva: Emeršič roj. Fošnarč Marija, Skorišnjak 36, sina. Poroke: Franc Milošič, roj. 1929. Velika Varnica 5 in Marija Supanič, roj. 1927, Spodnji Leskovec 18. Ivan Orlič, roj. 1929. Gradišče 1 in Veronika Vindiš, roj. 1928, Repišče 2. Martin Arnuš, roj. 1925, Veliki Okič in Terezija Potočnik, roj. 1933, Veliki Okič.

Smrti: Jožef Ivanušič, roj. 1902, Velika Varnica 55, Jurij Čičič, roj. 1892, Velika Varnica 56.

NOVICE IZ KMETIJSTVA

V Nemčiji so izdelali traktor, ki spredaj priključuje obdelovalne stroje. Priključki lahko 23 raznih kmetijskih strojev. Traktorist lahko vedno nadzoruje delo vsakega priključka.

Izumljen je aparat za cepljenje vinske trte. S tem aparatom lahko cepi ena oseba dnevno 20.000 trsov, poleg tega pa je delo manj utrudljivo kakor pri ročnem cepljenju. Pa tudi odstotek uspešnih cepljenj s tem aparatom je mnogo večji kot pri ročnem cepljenju.

MALI OGLASI

PRODAM SEJALNI STROJ. — Janžekovič Franc, Rumanci št. 58, p. Tomaž pri Ormožu.

TRGOVSKA POMOČNICA s poslovodsko prakso želi premetivte. Naslov v upravi lista.

PRIMARIJ DR. VIKTOR TOMINŠEK, specialist za očesne bolezni je otvoril svojo prakso v Mariboru, Cankarjeva ul. 16 in ordinira od 12. do 14. ure.

V SOBOTO, DNE 21. MARCA sem izgubil od Strnišča do Hajdine aktovko, najditelja prosim, da mi jo proti nagradi vrne na naslov: Vidovič Jože »Gradišče«, Strnišče.

KUPIM 4 voze hlevskega gnoja. Naslov v upravi.

PRODAM novo prešo. Naslov v upravi lista.

PODPISANA PREKLICUJEM vse izmišljotine in klevete, katere sem širila o Radu Korošču. Istočasno se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe in mi s tem prihranil večje stroške. — Ana Mohorčič Ptuj.

KUPIMO dobro ohranjen pisalni stroj. — Informacije pri Okrajnem sodišču v Ptuj, soba št. 11.

PRODAM večji travnik blizu bivšega Koroščevega mlina. Naslov v upravi.

70 ORALOV GOZDA med Hlapenci in Polensnkam ugodno prodam. Pojasnila pri Francu Čušu v Hlapcih št. 5, pošta Juršinci.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki ste spremili na zadnji poti našega dobrega moža, ateka in dedeka

ZAVEC KARLA

Posebno zahvalo g. župniku za ganljive besede ob grobu, pevcem za žalostinke, Tovarni perila Ptuj za vence in vsem darovalcem vencev in cvetja.

Zaluojača družina Zavec

Cirkovci, 20. 3. 1953

NESREČA NE POČIVA

Ptujska bolnišnica je nudila zdravniško pomoč v sledečih primerih:

Poškodbe na glavi: Marija Lamut iz Ločkega vrha, Marija Mesarič iz Placarja, Edi Borošek in Matija Rantaša, oba iz Ptuja.

Poškodbe na nogah: Milan Rogič, Ptuj, Franc Gorjanc iz Janžkega vrha, Vilij Kralj, Budina, Rudolf Toplak, Placar, Franc Zmauc, Ptuj.

Notranje poškodbe: Fr. Vreže iz Strnišča, Ivan Žižek iz Vum-paha.